

Henki &

elämä

Hyppy kohti Kirkkopäiviä

Jyväskylän
seurakunnan
lehti

16.5.2019 ■ numero 9

Malmivaaran
värikä
ensirakkaus

► sivu 5

Pastorin
hersyvampi
saarna

► sivut 6–7

Mokailusta
hyvää
energiaa

► sivu 8

Toimitukselta

Kohtaamisia

Ihmisten välisessä kohtaamisessa tapahtuu joskus jotakin vähän mystistä. Kun toinen pysähtyy arvestelematta ja leimaamatta kuuntelemaan, saattavat vaietutkin tunnot löytää juuri sopivia sanoja. Kun toinen uskaltuu puhumaan aidosti ja suoraan, voi sanoissa yllättäen kuulla omia ajatuksiaan.

Perjantaina 17.5. alkavien Jyväskylän Kirkkopäivien teema on kohtaaminen. Ohjelmassa on valtava määrä keskusteluita kiinnostavista aiheista. Ajatuksia vaihdetaan totuuden jälkeisestä ajasta, joogasta, työelämän merkityksellisyydestä, maapallomme tulevaisuudesta. Puhutaan puheestakin, sananvapaudesta, huolipuheesta, toivonkielestä. Siis tärkeän ja ajankohtaisen keskustelun juhlaa – sekä mainio mahdollisuus kasvattaa yhteistä ymmärrystä.

Puheen lisäksi tarjolla on muitakin mahdollisuuksia kohtaamiseen. Yksi hausimmista on varmasti tässäkin lehdessä haastatellun pastori Kari Kanalan juontama stand up -ilta yliopiston juhlasalissa. Kanalan mielestä jaettu nauru on yhteisön liimaa, joka vapauttaa luovuutta ja antaa tilaa myös mokaamiselle.

Lounaispuistossa järjestetään yhteistyössä Yläkaupungin Yön kanssa massiivinen yhteislaulutilaisuus. Täytä puisto laululla! Paikalla on porukkaa kymmenistä kuoroista, ja mukaan saa liittyä ihan kuka vain. Kuorossa epävarmempikin laulaja uskaltaa päästää oman äänensä ilmoille, tuumaa Kipinät-kuorossa laulava Titta Kotiranta sivulla 20.

Kaupunginteatterin lavalle nousee lauantaina joukko kehitysvammaisia nuoria, joiden kokemusten pohjalta on syntynyt teatteriesitys nimeltä Kohtaa mut! Esitys avaa meille katsojille rohkeasti nuorten omia ajatuksia muun muassa naisena olemisesta, ilon ja onnen hetkistä, peloisista sekä pettymyksistä.

Kirkkopäivien kinalossa järjestettävien Lähetysjuhlien lastenohjelmassa pienet festarivieraat pääsevät puolestaan hyppimään, kiipeämään ja kiepsahtelemaan Mäki-Matin perhepuiston parkour-seikkailussa tai vaikkapa ratsastamaan eksotisilla savannekkepareilla.

Keskustelun, naurun, laulun ja leikin lisäksi Kirkkopäivillä voi kohdata myös yhteisessä hiljaisuudessa, jumalanpalveluksessa, messussa tai pyhiinvaelluksella. Toivomme, että löydät tästä ilolla valmistellusta tapahtumasta juuri itsellesi sopivan tavan liittyä joukkoon!

Elina Manninen

Kirkkopäivistä vastaava tiedottaja
Jyväskylän seurakunta

Henki & elämä

Kannessa: Perttu Pihlaja on Suomen ensimmäinen ammattiparkouraja. Lajia hän on harrastanut jo 16 vuotta.

Kuva: Atte Sauranen

Rytmiä arkeen

”Ilmoittautuminen syksyn muskareihin käynnissä.”

JYVÄSKYLÄN SEURAKUNTA
jyväskylanseurakunta.fi

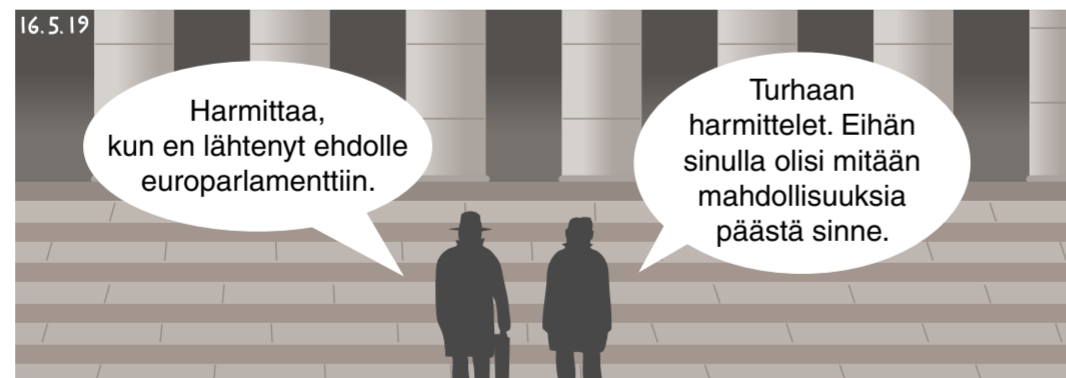

Toimituksen tapahtumatärpit

- 1** Kevätmarkkinat Kortepohjan seurakuntakeskuksessa lauantaina 25.5. klo 10–13. Markkinoilla voi ostaa leivonnaisia ja käsitöitä, virkistyttyä kahviossa sekä osallistua arpajaisiin. Tuotto lähetyskeskitykselle.
- 2** Luontokirkko Korpilahden kirkonmäellä sunnuntaina 26.5. klo 16. Kirkon jälkeen toimintapisteitä ja kekkaritarjoilua. Huonolla säällä ollaan sisätiloissa. Tilaisuus on samalla kerhojen ja muskarin kevätkuuhla.
- 3** Lähetysnäyttely Ilo sulle ja mulle. Näyttely sopii lapsille ja aikuisille. Opastettuun näyttelyyn voi tutustua maanantaina 20.5. klo 16 Keltinmäen kirkolla sekä torstaina 23.5. klo 15 Kypärämässä, Erämiehenkatu 6.

Mihin tapahtumaan sinä tulisit? Valitse omasi sivulta 16–18.

Down

Kirkkopalveluiden kehityspäällikön Jari Kupiaisen mielestä Kirkkopäivät on Jyväskylässä onnistunut nivoutumaan hyvin osaksi kaupunkikuvaa ja Yläkaupungin Yötä. Kirkko ei ole elämälle vieras, Kupiainen muistuttaa.

Kirkkopäivät keskustelee, kohtaa ja vähän ravistaakin

Kirkkopalveluiden kehityspäällikön Jari Kupiaisen mukaan kirkon suur tapahtumaan kannattaa tulla viiptylemään ja nauttimaan monipuolisesta ohjelmasta.

SIRPA KOIVISTO teksti
ATTE SAURANEN kuva

Miksi Kirkkopäiviä järjestetään?
Kirkkopäivät on koko kirkon tapahtuma, jonka perustehtävänä on toimia keskustelu- ja kohtaamisfoorumina eri tavalla ajatteleville ja eri tavalla uskoville. Kirkkopäivät on myös kirkollinen ukkosjohtaminen.

Mikä on tapahtuman ydinajatus?
Jyväskylän Kirkkopäivien ydinajatuksena on kohtaaminen.

Milloin tapahtuman suunnittelu on aloitettu?
Jyväskylän Kirkkopäivät julkistettiin kaksi vuotta sitten Turun Kirkkopäivillä. Tapahtuman suunnittelu aloitettiin syksyllä 2017.

Miten ohjelma on koostettu?
Ohjelman runko oli valmiina viime syksynä ja sitä on täydennetty kevään aikana. Mukana on sekä keskeisiä, kuten ilmastonmuutos, maahanmuutto ja ihmisoikeudet, että ajankohtaisia asioita. Arvokustelut kuuluvat olennaisena osana Kirkkopäivien ohjelmaan.

Miten Kirkkopäivät istuu Yläkaupungin Yöhön?
Erittäin hyvin. Kirkkopäivien ja Yläkaupungin Yön ohjelmakartassa

on paljon arvoyhteensopivia tapahtumia: gospelkonsertteja, arvokusteluita, kuorojen kokoontumisia. Kirkkopäivät istuu hyvin kaupunkikuvaan. Meidän tehtävänä on palvella seurakuntalaisia, sekoittaa ja vähän ravistaakin. Siinä olemme mielestäni onnistuneet hyvin Jyväskylässä.

Millä mielellä olet seurannut julkisuudessa käytyä keskustelua Jussi Halla-ahosta ja Teemu Laajasalosta?

Mietteläällä mielellä. Paljon ääniä on kuulunut sekä puolesta että vastaan. Tapahtuman järjestäjinä arvioimme tilannetta ja käytämme kokonaisharkintaa. Pitää mieltä, millä perusteilla päätöksiä tehdään, jos tehdään. Silloin ei voi kuunnella vain yhtä ääntä. Ymmärrän tilaisuuteen liittyvät pelkotilat ja kysymysmerkit, mutta olen piispan kanssa samaa mieltä siitä, ettei eristäminen ole oikea ratkaisu vaan dialogi.

Kuinka hyvin Kirkkopäivät on ajassa?

Kirkolla on pysyvä sanoma ja luovuttamattomia arvoja. Kirkkopäivät edustaa nykyajan kirkkoa ja seurakuntaa ja katsoo ehkä vähän tulevaisuuteenkin. Kirkkopäivät pyrki olemaan rohkeaa ja kokeilevaa.

On uskallettava ottaa riskejä, saanoa ääneen asioita ja uskallettava myös epäonnistua. Siinä mielestä olemme ajassa.

Miten houkuttelisit tavallisia jyväskyläläisiä Kirkkopäiville?

Houkuttelisin jyväskyläläisiä viipylemään. Käymään kirkkotorilla, partiotapatumassa, laulamaan kuorojen kanssa. Kirkkopäivillä saa myös viihtyä. Jos haluaa tutkia, mitä kirkko on ja mitä arvoja se edustaa, kannattaa osallistua. Ei kirkko ole elämälle vieras, siksi teemme yhteistyötä Yläkaupungin Yön kanssa. Sinne vaan sekaan!

Millaisia Kirkkopäiviä tulevaisuudessa järjestetään?

Olemme aika isojen muutosten edessä. Tähän liittyy varmasti osaltaan kirkon jäsenkehitys sekä kirkkohallituksen ja seurakuntien mahdollisuus tukea taloudellisesti tapahtumia. Luulen, että tulevaisuudessa järjestetään enemmän yhteisiä tapahtumia esimerkiksi kirkon musiikkijuhlien, Lähetysjuhlien ja Kirkkopäivien kanssa.

Voisivatko kirkot järjestää joskus yhteisiä päiviä?

Olen ekumenian vahva kannattaja. Olen mukana muun muassa Saksan kirkkopäivillä kansainvälisessä

työryhmässä ja Euroopan kirkkopäivien eli tulevien ekumeenisten kirkkopäivien toimikunnassa kehittämässä tapahtumaa. Euroopassa ekumenialla on vahva tulevaisuus ja se tulee näkymään toivottavasti myös Suomessa.

Kuinka monennet Kirkkopäivät nämät ovat sinulle?

Neljännet Kirkkopäivät. Suunnitelmia on ainakin vuoteen 2023 asti.

Miten onnistut välttämään stressiä?

Olen oppinut siihen, että asiat järjestyvät, ja että olet juuri niin vahva kuin ympärilläsi olevat ihmiset. On pystyttävä delegoimaan ja luottamaan ihmisiin. Pitää huolehtia myös itsestä. Minulla se kiteytyy siihen, että nukuin hyvin, syön hyvin, liikun hyvin ja juon vettä.

Mitä on ohjelmassa Jyväskylän Kirkkopäivien jälkeen?

Tiedossa on vähän pidempi kesäloma, jonka tosin käytän käymällä Saksan Kirkkopäivillä ja Tanskan Taivaallisilla päivillä. Ajattelin hoitaa isovanhempiä ja lastenlasta. Poika opiskelee Saksassa, joten käyn moikkaamassa häntä.

Mitä kirkko sinulle merkitsee?
Kirkko on minulle turvapaikka.

Kirkolliskokous hyväksyi hiippakuntarajat

Suomen evankelis-luterilaisen kirkon hiippakuntarajoihin tulee muutoksia vuoden 2020 alusta. Kirkolliskokouksen päätöksen mukaan hiippakunnat muodostetaan jatkossa niin, että ne vastaavat maakuntarajoja. Ensi vuoden alusta alkaen Lapuan hiippakuntaan kuuluvat Etelä-Pohjanmaan, Pohjanmaan ja Keski-Suomen maakunnat.

Lapuan hiippakuntaan siirretään Jämsän seurakunta Tampereen hiippakunnasta, Joutsan seurakunta Mikkelin hiippakunnasta sekä Hankasalmen ja Konneveden seurakunnat Kuopion hiippakunnasta.

Lapuan hiippakunnasta siirretään Karvian seurakunta Turun arkkihiippakuntaan sekä Kihniön, Parkanon ja Virtain seurakunnat Tampereen hiippakuntaan.

Aloite yhdestä kummista jatkokäsittelyyn

Aloite kummiuden vaatimusten keventämisestä etenee. Kirkolliskokous päätti, että kummien suosituskäytännön tulisi edelleen olla kaksi, mutta yhden kummin tulisi riittää. Kirkolliskokous lähetti asian edelleen valmisteltavaksi kirkkohallitukselle. Kummien määrän muutos vaatii muutoksen kirkkojärjestykseen.

Nykyäänönneen mukaan kastettavalla tulee olla ainakin kaksi kummiä, jotka ovat joko luterilaisen kirkon tai niin sanotun Porvoon yhteisön jäsenkirkon kastettuja ja konfirmoituja jäseniä.

Ainoastaan yhden kummin nimeämiseen tarvitaan tällä hetkellä kirkkoherran allekirjoittama poikkeuslupa.

Aloitteen käsittely jatkuu kirkolliskokouksen syysistunnossa marraskuussa.

Saapas päivystää Yläkaupungin Yössä

Palveluoperaatio Saapas päivystää Kirkkopäivillä ja Yläkaupungin Yössä lauantaina 18.5. klo 19–01.30. Saapasauto ja kävelytiet siinä, että nukuin hyvin, syön hyvin, liikun hyvin ja juon vettä.

Saapas päivystää perjantai-iltaisin koko kesän ajan. Saapas on liikkeellä myös koulujen päättöpäivinä 1.6., Himoksen juhannuksessa 20.–23.6. sekä Jyväskylän Suomi Pop-festariilla 11.–13.7.

Saapas tarjoaa ensiapua ja keskusteluseuraa. Saappaan tukemana toimii Aseman Pyssäkki osoitteessa Hannikaisenkatu 27–29.

Kolumni

Kirkko keskellä Jyväskylää

Kirkon on sanottu olevan keskellä kylää ja tälle väitteelle löytyy suomalaisessa maisemassa katetta pääkaupunkiseudun vilinästä pienimpien pitäjien kyläraiteille. Sanonta on tietenkin kertonut myös kirkon vahvasta merkityksestä yhteiskunnassa ja ihmisten sielunmaisemassa. Monet tilastot ja muut signaalit kertovat kuitenkin kirkon aseman murroksesta. Kirkosta eroamisen suuri määrä ja siihen liittyen kirkkoon kuuluvien osuuden pieneneminen kaikista asukkaista on tämän murroksen tunnetuin ja seuratuin mittari. Jyväskylällä edustaa kirkkoon kuulumisessa maan keskiarvoa 67 prosentillaan. Pääkaupungissa luvut ovat jo olennaisesti tätä alempia.

Tilastojen sanomaa ei voi sivuuttaa olankohautuksin. Osaksi tämä tarkoittaa valmistautumista olennaisesti tiukkenevaan talouteen ja pienenevään työntekijämäärään. Niistä kirkoistakin on joskus luovuttava. Toisaalta murros kirkon asemassa on herätellyt seurakuntia uudelleen toimintakulttuuriin ja monia kevään merkkejä seurakunnissa on havaittavissa.

Jos kirkko onkin aiemmin lunastanut paikkansa jyrkänä instituutiona kylän keskellä, etsii se tänään mahdollisuuksia olla merkityksellinen myös aivan uudella otteella. Tällaisina esimerkkeinä tästä mainittakoon toimitilojen vuokraaminen kauppakeskus Seppästä ja seurakunnan aktiivinen mukanaolo erilaisissa kaupunkitapahtumissa.

Tulevana viikonloppuna 2000-luvun luterilainen kirkkomme näytetään Jyväskylässä Kirkkopäivien ja Lähetysjuhlien myötä. Tapahtumassa pohditaan paljon yhteiskunnallisia kysymyksiä, niin kotimaista kuin globaalia vastuutamme, ilmastonmuutos mukaan lukien. Valtakunnallisten kirkollisten järjestäjätahojen ohella Jyväskylän seurakunta on saanut tapahtumassa kumppanikseen Jyväskylän kaupungin, poliittiset, Yläkaupungin Yön ja lukuisia muita tahoja.

Kirkko näkyy uudella tavalla keskellä kylää. Yhteistyön kirkkona. Keskustelevana, kyselevänä ja kuuntelevana kirkkona. Osaksi kansalaisyhteiskuntaa hakeutuvana avoimena ja elävänä yhteisönä. Kirkkorakennuksilla on jatkossakin suuri merkitys, mutta kuvaavaa on se, että tässä tapahtumassa uutta paikkaansa yhteiskunnassa etsivä seurakunta kokoontuu Kampuksen kentällä suureen teltaan. Tervetuloa sinne myös pyhäamuna klo 11 alkavaan messuun!

Arto Viitala
Jyväskylän seurakunnan
kirkkoherra

Tänään rukoilen

Varmuutta ja rentoutta

Jännitän vieraita ihmisiä ja tilanteita, joissa joudun puhumaan tuntemattomille. Auta minua löytämään varmuutta ja rentoutta, kannattele minua lempeästi suurella kämmenelläsi.

Nainen, 23

Kari Kanalan kaksi tehtävää

Stand up -pappi Kari Kanala tahtoo, että kirkon iloista sanomaa viestitään ennen kaikkea lämpimällä huumorilla.

Kari Kanalasta kirkko on hauskimillaan silloin, kun lapset ovat tervetulleita kaikkeen toimintaan, ja iloisimmillaan silloin, kun se seisoo heikoimman puolella.

ELINA MANNINEN teksti
LEHTIKUVA kuva

– Luultavasti se ajatus, että nauru pidentää ikää, ei ole tyhjää temmattua, tuumaa muun muassa *Ensitreffit alttarilla* -parisuhdeohjelmasta tutuksi tullut Helsingin Paavali seurakunnan kirkkoherra **Kari Kanala**, 52.
– Nauru on myös yhteisöön liittyvä liima. Jakamalla suru puolittuu, mutta ilo kaksinkertaistuu. Se kasvaa ja siitä tulee jonkinlaisia elämää kantavaa voimaa, pohtii viime vuosina stand up -komiikan maailman sukeltnut pastori huumorin merkitystä.

Jyväskylän Kirkkopäivillä esiintyvä Kanala viehätty monenlaisesta huumorista.

– Olisi kiva sanoa, että tykkään lämpimästä huumorista, mutta kyllähän minä innostun myös stand upin ja roastin tapaisista jutuista, joissa on mukana kohdennettua naljailua, hän myöntää.

– Huumori on kiinnostavaa silloin, kun asioihin tuodaan joku vino kulma, niin kuin vaikka **Kari Hotakainen** tekee. Mutta kaik-

kein mukavinta on tilannehumori, jossa väkisinkin nauraa myös itselleen.

Kanalan oma stand up -ura lähti liikkeelle halusta kokeilla jotain uutta vaimon kanssa.
– Me olemme tiimi. Esityksissä minä vedän ensin oman setin, sitten vaimo. Ja koska Millakin on pappi, hän tuo minun heittoihini uutta vinkkeliä sekä vaimona että pappina. Siitä syntyy kokonaisuus, Kanala kuvaa yhteistyötä pastori **Millä Mäkitalon** kanssa.
Kirkkopäivien stand up -illassa yliopiston päärakennuksella Kanala toimii myös seremoniamestarina eli MC:nä.

– Ensimmäinen setti on minun, mutta siitä eteenpäin johdattelen illan muita esiintyjä matkaan. Koen että roolini MC:nä on syöttää, jotta toinen voi tehdä maalin. Tässä tapauksessa syötän ensin vaimolle, sitten **Kormilaisen Villelle** ja **Vaismaan Mikolle**, kertoo Kanala, intohimoinen jalkapallofani.

Päivätyössään seurakunnan johtajana Kanala toivoo, että huumorintaju näkyy lämpönä ja erilaisten näkökulmien tarjoamisena.

– Hyvä, lämmin huumori työpaikalla vapauttaa ihmiset ajattelemaan ja ideoimaan. Sellaisessa ilmapiirissä toisten ideoita ei lyödä heti läskiksi sanomalla, ettei tuo ole enenkään toiminut.

– Toisaalta työyhteisössä täytyy esimiehenä olla aina valmis koripallokielellä nostamaan käsi ylös virheen merkiksi eli kertomaan reippaasti omat mokansa. Huumori, jossa ei tuomita tai syyllistetä, antaa tilaa myös epäonnistua ja yrittää uudestaan.

» Evankeliumissa on kuitenkin kyse ilosanomasta.

Seurakuntalaisille pastori, joka myötäelää elämän valoisissa hetkissä ja iloitsee iloitsevien kanssa, on mieleen. Esimerkiksi vihki-toimituksista hymyilevä ja hyväntuulinen Kanala on niittänyt kiitosta.

– Onhan se mielettömän iloinen asia, että

ihmiset ovat löytäneet toisensa! Minusta on aivan luonnollista liittyä siihen iloon, ja se tullaan usein mahdollittoman hyväksi jutuksi.

Siirtyminen genrestä toiseen ei ole tuottanut sanan ammattilaiselle suurta päänvaivaa.

– Stand upin kirjoittaminen on kiinnostavaa, vähän niin kuin rakentelisi tavallista hersyväämpää saarnaa, hän hymyilee.
– Lyhyesti sanottuna kirkolla ja minulla pappina on lopulta vain kaksi tehtävää: lohduttaa ja rohkaista. Ja siihen taas on kaksi tapaa, armo ja rakkaus. Viestintätapa on lämmin huumori – miksei myös stand up.

Tältä pohjalta pitäisi Kanalan mielestä koko kirkon operoida.

– Mielestäni me emme aina kykene riittävään itseironiaan tai lämpöön, iloon ja riemuun, omassa viestissämme. Evankeliumissa on kuitenkin kyse ilosanomasta.

Kanalasta kirkossa on, kenties historian jäänne, harmillisen paljon pompöösiä virkamiesmäisyyttä. Herätysliikkeissä on aikoinaan nimitetty yhteisön ulkopuolisia suruttomiksi ja muutenkin ihmisiä on monin

tavoin pyritty vakavoittamaan.

– Kirkossa on asetettu ihmisille ihan turhia taakkoja. Mutta emmehän me ole täällä taakkoja kasaamassa, vaan armon takia, julistamassa vapautusta.

Jeesusta esikuvanaan pitävä Kanala kokee, että niin kirkkoa, uskontoa kuin *Raamatun* tarinoitakin voi mainiosti tarkastella huumorin ja hilpeiden tulkintojen kautta.
– Jeesushan oli huumoriveikko. Hän käytti esimerkiksi herkullisia punch lineja, joilla näpäytti vallanpitäjiä.

Missä menevät sitten riemun rajat, mikä ei enää naurata?

– Sellainen yhden ihmisen ottaminen silmätikuksi, jossa tarkoitus on tehdä toisesta naurunalainen, se ei minusta ole hauskaa. Se rikkoo henkisen koskemattomuuden, toteaa Kanala painokkaasti.

– Tilanne on toinen, jos asiasta on sovittu etukäteen, hän jatkaa viittaamalla komedi-alliseen roastiin, jossa päähenkilö istutetaan yleisön eteen kuuntelemaan itseensä kohdistuvia herjoja.

– Roastissa on läsnä keskinäinen sopimus ja tsemppaus, siinä naljailu on tavallaan kehuakin. Lopulta kohdistettu nauru voi olla puhdistavaa, koska esiintyjänä asetun myös itse ironian kohteeksi, Kanala avaa.

Tätäkin lajia helposti heittäytyvä pastori on kokeillut. Viime vuonna *Jäähypenkki Roast* -nimisessä tapahtumassa muun muassa **Amanda Harkimolle** irvailleelle Kanalalle napsahti roisista julkisesta puheesta peräti kantelu Helsingin tuomiokapituliin.

– Joka leikkiin ryhtyy, se leikin kestäköön, hän toteaa rauhallisesti.

– Minusta kriittisyys on hyvä asia. En ajattele, että kaikkien tarvitsee tykätä siitä mitä teen. Joskus voi kysyä niinkin, onko juttu ihan onnistunut, jos siitä kuulee pelkästään myönteistä palautetta.

» Pastori Kanalan -stand up-ilta Kirkkopäivillä yliopiston päärakennuksessa la 18.5. kello 21. Eistys on maksuton.

Pekka ja Pätkä mokailevat suurella sydämellä ja asiat kääntyvät aina lopulta hyväksi. Mokailemisesta voi tehdä viihdettä, jopa taidetta. Kuvassa Joni Leponiemi (oik.) ja Mikko Töyssi. Suomen kesäteatterissa Pätkä pääroolissa vuonna 2015.

Mokiensa kanssa pitää vaan elää

Kirkkopäivillä keskustellaan mokailemisen tärkeydestä, armosta ja anteeksiantamisesta.

PÄIVI ESKELINEN teksti
RAMI MARJAMÄKI kuva

Kukapa meistä ei olisi joskus mokannut? Tyri-nyt, tehnyt virheitä, epäonnistunut?

Kaikki mokaavat joskus, ja useimmiten se kannattaa reilusti tunnustaa ja ottaa virheestä opikseen.

Siitä huolimatta mokaileminen kirpaisee ja saattaa jäädä vuosikausiksi kummittelemaan alitajuntaan. Uusissa tilanteissa huomaat pelkäävänsä epäonnistumista ja julkista nöyryytystä. Ja jos ei julkista, niin ainakin kavereitten naureskelua.

Mokaileminen voi myös kehittää ihmistä, antaa uusia ideoita ja kasvun mahdollisuuksia.

Kirkkopäivillä keskustellaan mokaamisen tärkeydestä, rohkeudesta, armosta ja anteeksiannosta. Paneeliin kutsuttu freelan-
cenäyttelijä **Joni Leponiemi** pitää itseään ihan kelvollisena mokaajilijana.

– Ammatissani on kunnia-asia osata mokaata reippaasti: kun mennään risteyksestä pihalle, niin mennään sitten kunnolla. Moka-
kan vältelemisellä harvoin syntyy mitään.

” Kun hyvin käy, tarinat kääntyvät elämän suolaksi.

Näyttämöllä sattuu ja tapahtuu. Harvoin katsojat edes huomaavat, jos näyttelijä unohtaa vuorosanansa tai tipahtaa hetkeksi.

– Näytöksen jälkeen ne mokat käydään läpi ja kiitetään, jos kollega on pelastanut tai pahoitellaan, jos mokailusi on tuhonnut vaikka kohtauksen rytmin.

Hyvässä työryhmässä esiintyvän taiteilijan tarvitse omia mokaajilijia hävetä. Leponiemen mukaan hyvä ohjaaja on harjoituksissa armollinen ja antaa näyttelijöiden mokaata, olla huonoja ja kysyä tyhmiä.

Mokat voivat myös tuoda oivalluksen siitä, mihin suuntaan hahmoa tai kohtausta voisi kehittää.

Omiin mokaajilijoihin liittyy pelkoa ja häpeää. Leponiemi kertoo aloittaneensa piano-opinnot 1980-luvulla Jyväskylän konservatoriossa. Hän kuvailee, että tutkinnot ja matineat olivat kuumottavia kokemuksia. Al-
takulmain murahtelevien raatilaisten edessä suorittaminen ja virheiden välteleminen vei musiikista siihen kuuluvan riemun.

Omiin mokaajilijoihin liittyvien pelkojensa hän uskoo osaltaan juontuvan noista epäonnistumisen pelon kokemuksista.

– Toisaalta moka voi vapauttaa paljon hyvää energiaa katsojissa, kuulijoissa ja kanssaeläjissä, tyyliin ”katos, muutkin moka-
kaa!”.

Mokaamista voi myös alkaa pelätä, kun ensin oikein töppäilee. Leponiemi ymmärtää, miltä tuntuu jos laulaa täpötäydelle jää-
hallille ennen peliä *Maamme*-laulun ja pelkää unohtavansa sanat.

Hän ei itse unohtanut sanoja, mutta laki unohtui päähän. Kun voimakkaasti ladattua ja monelle pyhää asiaa laulaa, tulee tunne, että tämän on pakko onnistua. Silloin tuleekin unohtuksen hetki.

– Siitä saattaa pikku trauma napsahtaa. Aina kun uusi työ alkaa, Joni Leponiemi väittää epäilevänsä ammattitaitonsa riittä-
vyyttä. Epäonnistumisen ja virheiden pelko pyörii elämässä aina taustalla.

– Aika ja vanheneminen on tehnyt armollista työtä sen hyväksi, että vaikka välillä itsetunto on kastemadon luokkaa, mokat eivät jää vaivaamaan. Ilon kautta mennään, Leponiemi vakuuttaa.

” Siitä saattaa pikku trauma napsahtaa.

Kirkkopäivien keskusteluun on kutsuttu johtava oppilaitospappi **Leena Huovinen**, joka on toiminut suomalaisten huippu-urheilijoiden kisapappina vuodesta 2003.

Hänen mielestään moka on laitettava oikeaan mittakaavaansa. Mokia on monenlaisia, huolimattomuudesta syntyneitä pikku virheitä tai jotain, joka hiukan harmittaa. Sen sijaan epäonnistumisen kokemus on laajempi ja syvempi.

Hän on nähnyt läheltä, millaiseen epätoivon kuoppaan urheilija voi vajota epäonnistumisensa vuoksi.

– Sitä en sanoisi mokailemiseksi. Kun neljän tai kahdeksan vuoden työ kaatuu johonkin sadasosasekuntiin, on epäonnistumisen kokemus paljon raskaampi kuin pikku mokaaminen jälkeen, hän vertaa.

Hänen kokemuksensa mukaan kuopasta pääsee pois toisten ihmisten avulla. Silloin tarvitaan kuuntelijaa ja rinnalla kulkijaa.

– Kärsimys ei jalosta ilman rakkautta ja anteeksiantoa. Kun hyvin käy, tarinat kääntyvät elämän suolaksi.

Suomen urheiluhistoriassa Lahti 2001 oli Huovisen mukaan varsinainen mokaaminen huippu. Sankari-ikonit putoilivat doping-skandaalissa alas jalustoiltaan.

– Jälkiselvittelyissä oli mestaroinnin mukaa ja vaadittiin anteeksipyyntöjä joka suuntaan, Huovinen muistelee.

Hänen mielestään urheilijan niin kuin muidenkin kannattaa katsella mokiaan ja epäonnistumisiaan oman itsensä tuntemisen kautta.

– Jos menneet mokat harmittavat, pitää ajatella, että on toiminut sen ymmärryksen valossa, joka sillä hetkellä oli. Ei auta katsella taaksepäin. Keskeneräiset asiat voi selvittää eikä niihin sen jälkeen tarvitse palata, hän määrittelee oman tapansa työstää asioita.

Tiesitkö?

Mokaamisen lyhyt oppimäärä

- Jyväskylän yliopiston päära-
kennuksessa lauantaina 18.5. klo 17.
Tilaisuus on maksuton.
- Keskustelussa ovat mukana
pikaluistelija **Mika Poutala**, kisa-
pappi **Leena Huovinen** ja näyttelijä
Joni Leponiemi. Keskustelun
juontaa Helsingin Kirjames-
sujen ohjelmajohtaja **Ronja Salmi**.

TAPAHTUMATÄYTEISET KIRKKOPÄIVÄT RANTAUTUVAT TULEVAKSI VIIKONLOPUKSI JYVÄSKYLÄÄN LAHETYSJUHLIEN KANSAINVALISIN MAUSTEIN. LAUANTAINA MUKAAN YHTEISEEN MENOON LIITTYVÄ YLÄKAUPUNGIN YÖ.

NAPPAA TÄSTÄ VIIKONLOPUN OHJELMA MUKAASI JA TULE KURKKAAMAAN 2000-LUVUN KIRKON TARJONTAA. LIPUT PERJANTAI-ILLAN GOSPELIA KAIKILLE! -KONSERTTIIN 16,50 €, KAIKKI MUU MAKSUTTA!

KATSO KOKO OHJELMA: KIRKKOPAIVAT.FI

USKO, [REDACTED] JA RAKKAUS...

Täytä tyhjä tila.

KIRKKOPAIVAT.FI
#KIRKKOPAIVAT

LAHETYSJUHLAT.FI
#LAHETYSJUHLAT

kP

KIRKKOPÄIVÄT JA LAHETYSJUHLAT JYVÄSKYLÄSSÄ 17.-19.5.2019

” RAKASTA NIIN KUIN ITSEÄSI. ”

Täytä tyhjä tila.

KIRKKOPÄIVIEN TAPAHTUMAPAIKAT

- 1 Yliopisto, Päärakennus, Seminaarinkatu 15
- 2 Urheiluhalli U2, Pitkäkatu 2
- 3 Ylioppilastalo Ilokivi, Keskussairaalanatie 2
- 4 Yliopisto, Liikuntarakennus, Keskussairaalanatie 4
- 5 Juhlateltta, Seminaarinmäki, Keskussairaalanatie 4
- 6 Lounaispuisto
- 7 Mäkimatin perhepuisto, Oikokatu
- 8 Kaupunginkirkko, Kirkkopuisto
- 9 Kaupungintalo, Vapaudenkatu 32
- 10 Jyväskylän kaupunginteatteri, Vapaudenkatu 36
- 11 Kirkkopuisto
- 12 Ravintola Poppari, Puistokatu 2-4
- 13 Kävelykatu, Kauppakatu
- 14 Bostari, Asemakatu 7
- 15 Suomen käsityön museo, Kauppakatu 25
- 16 Kuokkalan kirkko, Syöttäjänkatu 4
- 17 Keski-Suomen luontomuseo, Ihantolantie 5
- 18 Veturitallit, Veturitallinkatu 6
- 19 Vanha pappila, Vapaudenkatu 26
- 20 Aseman Pysäkki, Hannikaisenkatu 29
- 21 Kulttuuritalo Omenapuu, Vapaudenkatu 24

KIRKKOPÄIVIEN OHEISOHJELMAA

Kuivuudessa kasvaa toivo. Laura Malmivaaran ja Lähetysseuran valokuvanäyttely

PE 17.5. 11-20, LA 11-22, SU 11-18

Suomen käsityön museo, Kauppakatu 25

Valokuvaaja, näyttelijä **Laura Malmivaara** tutustui Suomen Lähetysseuran kehitysyhteistyöhön Tansaniassa kuvaten erityisesti kohtaamiaan tyttöjä ja naisia. Tuloksena syntyi valokuvanäyttely *Kuivuudessa kasvaa toivo*.

Alue kärsii kuivuudesta, jota ovat pahentaneet ilmastonmuutoksesta johtuvat ennustamattomat sateet. Kuivuus vaikeuttaa ihmisten toimeentuloa, ruuantuotantoa ja veden saantia jo entisestään köyhällä alueella.

Kirkkopäivien infopisteen palvelupuhelin 040 370 5607.

Infopisteet yliopiston päärakennuksessa ja Kirkkopuiston kulmalla avoinna:

PE klo 9.00-20.00, LA klo 8.00-18.00

SU klo 9.00-13.00 päivystyspiste Juhlateltassa

Kirkkopäivien pääjärjestäjät: Kirkkopalvelut, Suomen Lähetysseura ja Jyväskylän seurakunta.

Matkalla-taidenäyttely

PE 17.5. 16-19, LA 15-21, SU 14-18
Kulttuuritalo Omenapuu, Vapaudenkatu 24

Muutoksesta kertovat **Marjo Kalavaisen** teokset ovat paperia, rautalankaa ja kierrätysmateriaaleja. Matkan aikana voi joutua luopumaan jostain tai uskaltautumaan uuteen. Matka voi olla myös jonkin itselle tärkeän etsimistä, hiljaisuuden kaipausta tai rohkeutta liittyä toisiin ihmisiin.

Lauantaina näyttelyn yhteydessä on NonStop -työpaja, Pop Up -kahvila sekä tasatunnein musiikkivieraita.

Osa Kirkkopäivien ja Lähetysjuhlien lauantain ohjelmista tuotetaan yhteistyössä Yläkaupungin Yön kanssa. Tule ja ihastu!

k p KIRKKOPÄIVÄT JA LÄHETYSJUHLAT JYVÄSKYLÄSSÄ 17.-19.5.2019

Sujuvaa siirtymistä ja itsensä kehittämistä

Parkour on siirtymisen taidetta, jossa pyritään mahdollisimman sujuvaan ja hallittuun liikkeeseen. Käytännössä tämä tarkoittaa hyppyjä, juoksua ja kiipeilyä. Lajin suurimmat haasteet ovat kuitenkin henkisellä puolella.

SAILA AARNIO teksti
ATTE SAURANEN kuvat

Perttu Pihlajasta, 40, piti tulla fyysikko, mutta yksi videonauha muutti kaiken. Nähtyään, miten sulavasti pariislaiset parkourajat liikkuvat paikasta toiseen, hän oivalsi, että se olisi hänenkin juttunsa. Tuntui kuin silmiltä olisi otettu verho pois – jos edessä on este, se ei tarkoita, että se täytyy kiertää. Sen voi ylittää myös muulla tavalla, kuten hyppäämällä, roikkumalla tai tasapainottelemalla.

Pihlaja löysi pian hengenheimoilaisia, joiden kanssa hän rupesi parkouraamaan Jyväskylän yliopiston kampuksella, joka tarjosi lajin harastajille suotuisat puitteet. Joku keksi uuden liikkeen, ja muut ryhtyivät opettelemaan sitä perässä.

” Parkourissa ei kilpailla, ja jokainen harrastaa sitä omalla tasollaan.

Saatuana opintonsa loppuun vuonna 2007 laji imaisi lupaavan fyysikon mennessään, ja Pihlajasta tuli Suomen ensimmäinen ammattiparkouraja. Hän perusti Jyväskylään Parkour Akatemian, joka laajeni eri puolille maata. Siitä kasvoi maailman suurin alan opetusorganisaatio, jonka toimipisteissä käy viikoittain noin 3 000 iältään 1-65-vuotiaasta harrastajaa tree-naamassa parkouria, akrobatiaa ja sirkustaidetta.

Pihlajan fysiikan opinnot eivät menneet hukkaan, sillä luonnonlakien ymmärtämisestä on lajissa hyötyä.

– Tiedän, miksi pääsen seinällä ylemmäksi, kun otan enemmän

Tiesitkö?

Mukavaa muksuille

Maksutonta ohjelmaa lapsille Lähetysjuhilla 18.5. klo 10-15. Parkour Akatemian suunnittelema Seikkaile maailmalla -radalla Mäki-Matin perhepuistossa kiivetään Kilimanjaro-vuorelle istuttamaan puita sademetsään. Lisäksi muun muassa tanssiteatteria, muskareita ja Savannilla tömiseä -kepparirata.

vauhtia. Mitä enemmän kengän ja seinän välissä on voimaa, sitä enemmän siinä on kitkaa eli sitä paremmin pääsen ylös, kuvaa Pihlaja, joka tunnetaan parkourpiireissä Hämähäkki-Perttuna.

Lajin suurimmat haasteet eivät ole kuitenkaan fyysisiä.

– Ensin pitää oivaltaa, miten joku liike tehdään ja sitten harjoitella sitä niin kauan, että se onnistuu. Parkour on jatkuvaa itsensä kehittämistä, Pihlaja kertoo.

Parkour on hänen mukaansa helppo aloittaa, sillä välineitä ei tarvita, ja sitä voi periaatteessa tehdä missä ja milloin vain. Parkourissa ei kilpailla, ja jokainen harrastaa sitä omalla tasollaan. Pihlaja suosittelee lajin aloittamista ammattilaisen ohjauksessa.

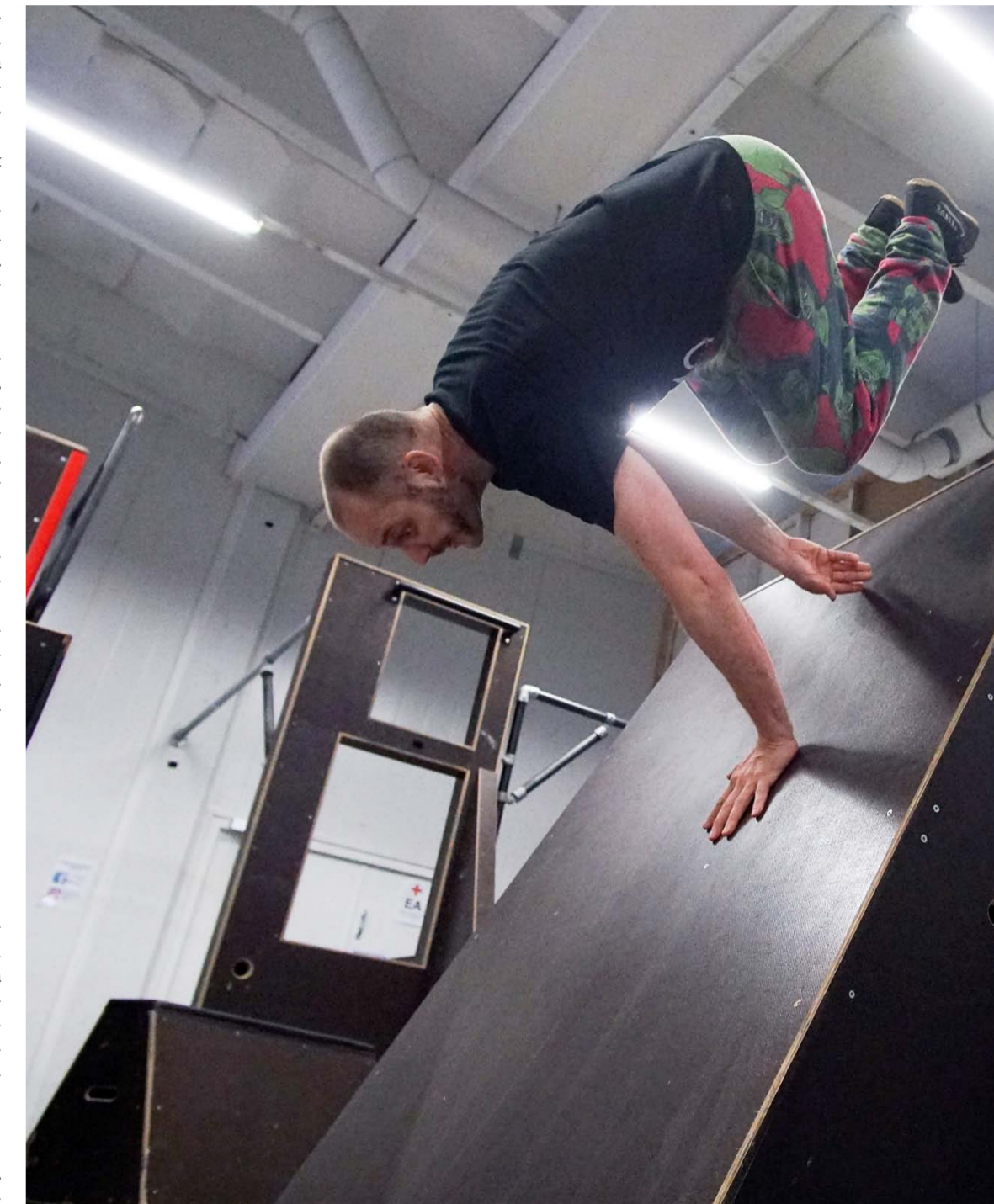
– Ensin harjoitellaan tasapainoilua ja laskeutumista. Seistään matalalla puomilla tai putkella, sitten kävellenä sillä. Siitä edetään hyppäämään mahdollisimman pehmeästi ja äännettömästi. Voimat ja taidot kasvavat pikkuhiljaa, Pihlaja sanoo.

” Parkour on jatkuvaa itsensä kehittämistä.

Erillisillä parkour-alueilla voi harjoitella kaikkia lajinomaisia liikkeitä samassa paikassa ja turvallisessa ympäristössä. Parkourissa loukkaantumiset ovat vähäisiä ja liittyvät yleensä ylläsiirtoon, ei niinkään liian vaativien liikkeiden tekemiseen.

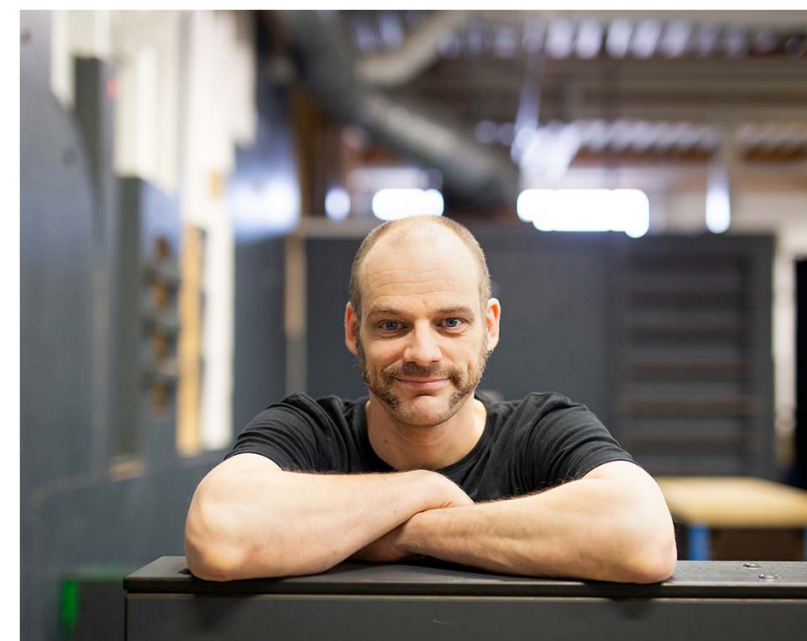
Parkouria pääsee kokeilemaan myös Jyväskylän Lähetysjuhilla. Mäki-Matin perhepuistoon rakennetaan tarinallinen parkour-rata, joka sisältää tasapainoilua, kiipeämistä, alittamista ja ylittämistä. – Katsomme, mitä kiviä, puita ja muita luonnon elementtejä alueella on ja tuomme sinne lisäksi omia välineitä. Ohjaajamme ovat paikalla koko ajan, sanallistavat tarinaa ja opastavat kävijöitä tarvittaessa, valottaa Parkour Akatemian tuottaja **Suvi Ekroos**.

Parkouria on tarjolla myös Kirkkopäivien ja Lähetysjuhlien yhteisissä avajaisissa perjantaina 17.5. Seminaarinmäen juhlateltassa. Vauhdikkaassa *Hand Me Your Hat* -esityksessä on luvassa lennokasta parkouria, akrobatiaa ja tilannekoopiikkaa.

Hämähäkki-Perttu haastaa itseään jatkuvasti uusiin liikkeisiin, mutta seinäkieppi on hänelle peruskauraa.

Perttu Pihlaja on harrastanut parkouria 16 vuotta. Häntä kiehtoo lajissa jatkuva itsensä haastaminen ja yhdessä tekeminen.

Jyväskylän NNKY • Puistotori 4
040 740 4472 • jklennky@elisanet.fi

Lämminhenkinen
juhla- ja kokoustila keskustassa

**KAIKKEA KIVAA KOTIIN
KEITTIÖTUNING**

Ilmoittaja!
Henki & elämä -lehden
ilmoitusmyynti:
Pirjo Teva
040 680 4057
pirjo.teva@kotimaa.fi
KOTIMAA

WWW.KEITTIOTUNING.FI

MUISTOKIVET
SUOMALAISET GRANIITISTA
SUORAAN VALMISTAJALTA
KIVIVEISTÄMÖ
POLAR GRANIT OY
p. (014) 821 234
Sijaitsee Korpilahdella Neste-huoltamolta
Joutsan-Luhangan tietä n. 600 m.

Jyväskylän myyntitoimisto
Hautakivimyymälä Väinö Puttonen
Puistokatu 27 B p. (014) 617 131

www.polargranit.fi
p. (014) 821 234

**JYVÄSKYLÄN
YKKÖSAPTEEKKI**

Seppälän Citymarket
Vasarakatu 29, 40320 Jyväskylä
Palvelemme: ma-la 9-20, su 12-18
www.jyvaskylanykkosapteekki.fi

**HYVIÄ TAIMIA
ON ILO ISTUTTAA!**

TAIMIPIHA
VAPAAHERRANTIE 8, Jyväskylä
Puh. 610 755 • www.taimipiha.fi
ma-pe 9-19, la 9-18, su 12-16

Muistomerkkien oikaisu kuuluu omaisille

Jyväskylän seurakunnan hautausmailla tarkistetaan tänäkin keväänä hoitohautojen muistomerkkien kunto. Asiakkaille lähetetään kirje, jossa muistomerkki pyydetään oikaisemaan. Muistomerkkejä ei oikaista seurakunnan toimesta. Omaisten vastuulla on, että muistomerkit ovat turvallisia hautausmaalla kävijöille. Muistomerkkejä oikaisevat muun muassa hautakiviliikkeit. Seurakunnan hoitoon annettujen hautojen haudanhoidon voidaan aloittaa vasta, kun muistomerkki on turvallinen.

Toukokuussa kaikilta haudoilta poistetaan kanervat, havut ja muovikynttilät. Omaisten toivotaan hakevan haudoilta pois kynttilälyhdyt sekä lasi- ja led-kynttilät. Hautakivien taakse ei saa laittaa mitään varastoon. Roudan suletta aloitetaan talven aikana tehtyjen hautojen peruskunnostus, jolloin myös hautausmuistomerkit asennetaan paikoilleen. Kesäkaudella tarkastetaan muistomerkkien kunto ennen haudanhoidosopimuksen tekemistä. Haudanhoidosopimuksia voi tilata seurakunnan kotisivuilla olevan lomakkeen kautta tai asioimalla hautauspalveluissa osoitteessa Tellervonkatu 5.

Kesätoimintaa Jyväskylän seurakunnassa

PUISTO- JA PERHEPÄIVÄT

Perheiden puistopäivät Kotalammella (Näpäikantie 5) 4.–5.6. klo 9–13 yhteistyössä alueen muiden toimijoiden kanssa. Satuteltta, pinssipajaa, jumppaa, muskari, vilttikirppis ym. Maksuton soppatykkiruokailu klo 11.

Perheiden puistopäivät klo 9–12:

- Muuratsalon toimintapaisto (Vuorenlahdenkatu 38) 3.6., 10.6. ja 17.6.
- Lehtisaari Rantamintun puisto (Koulutie 12 a) 5.6. ja 12.6.
- Valtteripuisto (Valtterintie) 7.6. ja 14.6.
- Neulaskankaan toimintapaisto (Kellonkankaantie 66) 4.6., 6.6., 11.6., 13.6. ja 18.6.

Perhepäivät Vanhan pappilan pihapiirissä (Vapaudenkatu 26) 10.–11.6. ja 17.–18.6. klo 10–13. Omat eväät, grilli kuumana, sään mukainen varustus.

Perheiden kesäpäivä Kuokkalan kirkolla (Syöttäjänkatu 4) 11.6., 12.6. ja 13.6. klo 9.30–13. Ohjattua toimintaa, lounas ja vapaata oleskelua. Lounas 3 € aikuiset ja 1 € lapsi.

Kesäisen perhetupa Vaajakosken kirkolla (Kirkkotie 11). To 13.6. tuulikelot ja ti 25.6. tuulta purjeisiin klo 9–11. Kahvia, teetä ja pikku purtavaa 1 €/aikuisen ja 0,50 €/lapsi.

Perhepäivä ke 19.6. klo 9–13 Kaunisjärven kerholla (Yläkoskentie 11).

KESÄKERHOT/OLKKARIT

Kesäolkkarit klo 9–13:

- 28.5. Kypärämäen kerhotila (Erämiehenkatu 6).
- 29.5. Kortepohjan srk-keskus (Isännantie 4).
- Ruokailumahdollisuus klo 11, vapaaehtoinen maksu 1€/hlö.

Kesäperhekerhot:

- **Kirkonmäellä Korpilahdella** 3.6., 10.6., 17.6. klo 10–13. Omat eväät, grillausmahdollisuus.
- **Korpilahden Pohjoisilla kylillä klo 10–13:**
- 5.6. Viitaniemen liikennepuisto (Eerontkatu 8), mukaan kypärä, omat eväät.
- 12.6. Ylä-Muuratjärven kylätalon pihamaa (Petäjävedentie 2178).
- 19.6. Hangasjärven maja (Hangasjärventie 106), saunomista, uimista, omat eväät, grillausmahdollisuus.

LEIRIT

Päiväleiri 3.–5.6. Kaunisjärven kerholla (Yläkoskentie 11) 2012–2015 syntynille. Ilm. tarja.palander(at)evl.fi.

Perheleiri 10.–13.6. Vesalan leirikeskus (Vesalantie 136). Leirimaksut 37 €/aikuisen, 27€/10–17 v, 15€/4–9 v, alle 4 v. veloituksetta. Ilm. 19.5. mennessä jyvaskylanseurakunta.fi/tapahtumat.

Kouluikäisten leiri (7–10v) 17.–19.6.

Koivuniemen leirikeskus (Koivuniementie 30). Leirimaksu 28€/lapsi, max 25 lasta. Ilm. 19.5. mennessä jyvaskylanseurakunnannuoret.fi/koului-kaiset.

Alle kouluikäisten päiväleirit Mutasen leirikeskus (Raidanlahdentie 22) 23.–24.5., 27.–28.5. klo 10–14. Ilm. 6.5. alkaen p. 050 557 9006, max 15 lasta/leiri, hinta 10€/lapsi.

Isovanhempilapsenleiri Vesalan leirikeskus (Vesalantie 136) 18.–20.6. Ilm. ja tiedustelut p. 040 548 3216 (ei tekstiviestejä).

Päiväleiri 24.–26.6. eppu- ja toppuluokkalaisille Kaunisjärven kerholla (Yläkoskentie 11). Ilm. tarja.palander(at)evl.fi.

RETKET

Perheiden retki Korpilahdelta Saarijärvelle Puuhapuisto Veijariin 15.6. klo 9–16, ilm. 31.5. mennessä p. 050 557 9013, hinta 10€/hlö, alle 3v ilmaiseksi.

Perheiden retki Puuhapuisto Veijariin Saarijärvelle ti 18.6. klo 9.30–16, lähtö Kuokkalan kirkolta. Hinta 15 €/hlö (sis. pääsymaksun ja matkat), alle 3 v. ilmaiseksi. Mukaan max 50 hlöä. Lapsi voi osallistua retkelle vain huoltajan seurassa. Ilm. 20.5. mennessä jyvaskylanseurakunta.fi/tapahtumat.

sä) kesäkuun joka keskiviikko klo 10–13. Omat eväät, grilli kuumana, sään mukainen varustus.

Kesäkivaa perheille Kipinässä (Kauppakeskus Seppä) kesäkuun torstaisin klo 10–14. Lounas 1€/perhe klo 11–12.

Kipinän lastentila auki ma–ke klo 10–15 vapaaseen leikkiin 19.6. asti.

Lasten kesäpäivät 4–7-vuotiaille (alle kouluikäisille) 4.–6.6. klo 9.30–14, Polttolinja 29, Kuokkala. Ryhmäkoko max 20 lasta. Hinta 15 €/lapsi. Ilm. 20.5. mennessä jyvaskylanseurakunta.fi.

Koululaisten kesäpäivät Huhtakodilla (Nevakatu 1) 12.–14.6. klo 9–15.30. Hinta 15€, sis. lounaan ja välipalan. Ilm. 5.6. mennessä jyvaskylanseurakunta.fi/ ilmoittaudu.

Kaiken kansan kesäkahvila Vaajakosken kirkon (Kirkkotie 11) takapihalla ma 10.6. klo 9–12 klo 9.30. Muistojen sävel, kitaristi Rolle Ahlroos. Kahvia, teetä, mehua ja pannaria 50 ensimmäiselle; ma 17.6. klo 9–12 klo 9.30 Kesälauluja perheille. Kahvia, teetä ja mehua ja grillimakkarat 50 ensimmäiselle.

Piknikpyhäkoulu ti 18.6. Huhtasuo toimintapaistossa (Kaakkolammen- tie 7) klo 10–13. Ohjattua toimintaa.

Etsitkö kristittyä terapeuttia?

Marjatta Ollikainen
sielunhoitoterapeutti, sensorimotorinen psykoterapia
MA in Psychotherapy (IPSCCIATA, Tanska)

Jyväskylä
p.050 377 0167
www.helmimaria.net

helmimaria
TERAPIAPALVELU

Raamattu • Piplia • Bible • Bibeln • Biibbal • La Bible • Bibel • Biibel piplia.fi

Kaikki Raamatut ja virsikirjat -20% Kirkkopäivien ajan.

Raamattu Pipliasta omalla kielellä

Hopeariipukset
KULJEN KANSSASI
Kaksiosainen riipus, sydän ja risti. 51 €

IKUINEN YSTÄVÄ
Moderni versio enkeli-riipuksesta. 41 €

HERRAN SIUNAUS
Laatassa Herran siunaus arameankielellä. 36 €

voimasanoja
PIPLIA.

Suomen Pipliaseura piplikauppa.fi + piplia.fi

Kaikki toivelahjat helposti piplikauppa.fi

Suomen Pipliaseura piplia.fi/lahjoita

Raamattua käännetään nyt kuudelle vähemmistökielille Kiinassa

Raamattu meidän kotiimme, meidän kielellämme

10 € tekstaa PIPLIA 10840 numeroon 16499
20 € tekstaa PIPLIA20 10840 numeroon 16499
www.piplia.fi/lahjoita

Kiitos tuestasi raamatunkäännöstyöhön!

H-hetki lähestyy ja silloin sekä puiston koko että laulajien määrä moninkertaistuu. Kuvan etualalla kyykyssä Ilari Konttinen (vas.), Sinikka Krogerus, Titta Kotiranta, Pertti Korteikko ja Sanna-Mari Matero.

Puistossa kajahtaa

HEIKKI IMPIÖ teksti

Lauantaina Lounaispuisto täyttyy yhteislaulusta, joka saattaa kantautua pitkälle puiston rajojen ulkopuolelle. Ei hätää, niin on tarkoituskin.

Yli viisikymmentä keskisuomalaista kuoroa on tarttunut Jyväskylän seurakunnan kuorojen esittämään haasteeseen. He ovat lupautuneet lähettämään laulajiaan mukaan Kirkkopäivien ja Yläkaupungin yön yhteistyössä järjestämään kaikille avoimeen yhteislaulutapahtumaan.

Täytä puisto laululla, lauantaina 18.5. klo 15.30 Lounaispuistossa, vapaa pääsy. Tapahtuma on osa Kirkkopäivien ja Yläkaupungin Yö -tapahtuman ohjelmaa.

Kuorossa laulamista saa kikksejä

Kuluvan kevään aikana yli 50 keskisuomalaista kuoroa on tahoillaan valmistautunut yhteistä koitosta varten. Loppuhuipennus koetaan lauantaina, kun Lounaispuisto täyttyy laululla.

HEIKKI IMPIÖ teksti
ATTE SAURANEN kuva

Satakunta laulajaa ja soitinorkesteri ovat kokoontuneet kuorojen yhteisharjoituksiin Kuokkalan kirkolle. Into on piukassa, nyt ollaan tekemässä jotakin uutta ja erilaista. Noin viikko on aikaa h-hetkeen, jolloin kaiken pitää olla valmiina.

– Meillä on ollut ennen tätä yhdet yhteiset harjoitukset. Omalla kuorolla olemme harjoitelleet joi-takin kappaleita jo syksystä alkaen, toteaa **Sinikka Krogerus** Parasta on laulaa -kuorosta.

Kuorolaisten ikäkirjo on laaja. Jy-

väskylä on opiskelijakaupunki, mikä näkyy myös kuorojen kokoonpanoissa. Monet laulajista ovat musiikinopiskelijoita.

– Olen valmistunut muusikoksi, mutta laulamisen suhteen kokenut epävarmuutta. Kuorossa uskaltaa päästää oman äänensä ilmoille, ja porukassa on tosi mahtavaa laulaa, analysoi **Titta Kotiranta** Kipinätkuorosta.

Kuorolaulun terveysvaikutuksista on paljon tutkittua tietoa, hyödyt ovat kiistattomat. **Pirjo Nenolan** Jyväskylän yliopistolle tekemä tuore väitöstutkimus nostaa esiin

muun muassa yhteisöllisyyden ja tiimityön merkityksen. Siitä voisi ottaa mallia myös työelämässä.

” Kuorossa uskaltaa päästää oman äänensä ilmoille.

– Ei sitä osaa etukäteen edes kuvitella, mitä kaikkea pääsee tekemään ja yhdessä kokeilemaan. Olemme improvisoineet ja hassutelleet paljon. Siitä syntyy yhteinen luotto porukkaan, tietää **Sanna-Mari Matero** Ruamjai-kuorosta.

– Minulle Ruamjai on ollut mahtava yhteisö. Se on tarjonnut kivaa musiikillista haastamista ja vapauttavaa tekemistä, täydentää **Ilari Konttinen**.

– Kuorolaulu tuo sisältöä eläkepäiviin. Kun saa olla mukana tekemässä musiikkia, siitä saa kummas-ti kikksejä, naurahtaa **Pertti Korteikko** Parasta on laulaa -kuorosta.

Lauantaina 18.5. Lounaispuistossa kuullaan perinteisten tuttu-jen laulujen lisäksi myös muutama uudempi kuorosovitus Abban ja Apulannan kappaleista. Kuorolai-silla on ennakkoon selkeä oletta-

mus, millainen fiilis puistossa val-litsee.

” Olemme improvisoineet ja hassutelleet paljon, siitä syntyy yhteinen luotto porukkaan.

– Kun me päästään laulattamaan porukkaa, luulenpa että kaik-kille tulee yhtä hyvät fiilikset kuin meille siellä lavalla, kiteyttää **Sanna-Mari Matero**.

Elämästä

Vuorovaikutuksessa oppii paljon elämästä ja itsestään

HEIKKI IMPIÖ teksti ja kuva

Olen **Taija Silvonon**, 45. Olen työskennellyt Keski-Suomen keskussai-raalassa koko työurani sairaanhoi-tajana. Jo lukioaikana halusin ha-keutua töihin, jossa saa olla teke-misissä ihmisten kanssa. Luulen, et-tä auttamishalu on lähtöisin jo päi-vähoitoajoistani. Minä olin se, joka auttoi muita ja hoiti pienempiä. Ehkä sekin vaikutti, että jouduin nuorempana olemaan jonkin aikaa sairaalassa ja näin miten arvokasta työtä hoitajat tekevät.

Minua on aina kiinnostanut uu-den oppiminen. Vatsakirurgian

osastolla näin, miten leikkaustek-niikka ja lääketiede ovat kehitty-neet vuosien saatossa. On tärkeää pysyä itsekkin ajan tasalla, jotta osaa hoitaa potilasta oikein leikka-uksen jälkeen.

Työilmapiiriin lisäksi työkaverit ja osaston potilaat ovat tämän työn suola. Heidän kanssaan tulee oltua niin paljon, että ihmissuhteista tu-lee läheisiä.

Vuorovaikutuksessa oppii paljon elämästä ja itsestään. Minusta elämää ei pidä ottaa itsestään sel-vyytenä. Kannattaa elää tässä het-kessä ja nauttia elämästä silloin

kun se on mahdollista. Koskaan ei tiedä, vaikka hetken kuluttua tilan-ne olisikin ihan toinen.

Minua huolestuttaa viime vuosi-en kehitys, joka on johtanut ihmisten eriarvoistumiseen. Mihun suun-taan suomalainen arvomaailma on menossa, ja mitä vaikutuksia sillä on hyvinvointiin ja elämänlaatuun?

Myös ympäristöasioista on tullut itselleni tärkeitä. Aion jatkaa opiskelua, joiden kautta on mah-dollisuus päästä etenemään sosiaa-lialian ja terveyspuolen kehittämis- ja johtamistehtäviin. Sitä kautta pääsisin vaikuttamaan myös ra-kenteisiin.

Olen voimakastahtoinen, har-kitseva ja määrätietoinen. Hoitaja-na työskentely ja ihmisten kohtaa-minen ovat hioneet nuoruuden särmiä ja tuoneet mukanaan myös pehmeyttä. Olen harrastanut luke-mista ja liikuntaa innokkaasti lap-sesta saakka.

Jyväskylä tarjoaa hyvät puitteen erilaisten liikuntalajien kokeilemi-seen. Liikun Rantaraitilla paljon. Varsinkin näin keväisin nautin metsässä liikkumisesta, kun luonto herää eloon.

Minulle yksi elämän suurista nautinnoista on ehdottomasti hy-vä ruoka.

Lähes kaksikymmentävuotta sairaanhoitajana työskennellyt **Taija Silvonon** etsii jatko-opinnois-ta uusia haasteita työelämään. Oletetun työuran keskivaiheilla voisi olla aika katsoa hoitoalaa ihan uudesta perspektiivistä.